Alexander <de Villa Dei>; Gerardus <de Zutphania> [Comm.]: [Doctrinale. <Pars II>] Alexandri cum expositione perutili (notabili)

Köln: [Ulrich Zell], 3. Dez. 1488 Seite 5

·i·exigit ·i·ꝯ° intrāsitiua ·i·ntm̄ suppositū reddere sp^e alicui
Vult intrāsitio rectū supponere verbo
sp^e vbo ꝓ sed dcm̄ accipe declarari·
De psonali tamē hoc intellige dici

De regie nti positi in construccōe simpliciť ꝯgrua et a pte añ a vbo psōti.

¶ Sentēcia est· vbum psonale finiti mōi vult hēre ntm̄ pro supposito cū quo facit ꝯstructionē intrāsitiuā· vt sortes currit· plato disputat· Ex q̊ textu hec regula generalˀ elicitur· Uerbū psonale psonalˀr positū aptū natuz est regere ntm̄ vel aliq̄d loco nti positū explicite vel implicite a pte añ ex vi persone· Dicitur vbum psonale ꝓpter vbuz impsonale qđ nō regit ntm̄ casuz a pte añ vt placet· Diciť psonaliter sumptū· qꝛ verbū psonale qñq3 sumiť impsonaliter ⁊ tunc nō regit ntm̄· vt me iuuat ꝯmedere· tñ aptū natuz est regere· qꝛ q̄uis fm actum sp cum ntō nō ponitur tñ ꝯgrue cuz illo pōt poni· Diciť vel aliq̄d positum loco nti· qꝛ multis mōis aliq̄d pōt supplere vicem nti casus vt statim patebit· vt legere est agere· Diciť explicite vel implicite· qꝛ verba psonalia pme vel scđe psone nō sp habēt ntm̄ expssum ꝓ supposito· vt scribo subintelligiť ego Et nō diciť finiti mōi qꝛ infinitiuˀ sufficiēter p hoc excludiť qđ dꝛ (verbuz psonale) qꝛ est vbum impsonale sine nūeris et psonis vt inq̄t donatus· Et qñ verbū psonale diuidiť in indicatiū in impatiū in optatiū in subiunctiū et in infinitiū est diuisio analogi in sua analogata in qua nō optet diuisuz verificari de mēbris diuidētibus

¶ Queriť· Quid est vbum psonale· Solutio· cui inest psonalis ꝓprietas p compationē ad sbam actus exerciti a pte añ· vt lego hēt certam psonam ad illum finē vt posset stare cuz supposito certe psone a pte añ· Uel sic Uerbuz psonale est qđ ꝯiugať p tres psonas sub tribus distinctˀ terminationibˀ tam in singulari q3 in plurali numero· Et p oppositum vbum impsonale est diffiniendum scz Cui non inest psonalis ꝓprietas ⁊c· Uel quod nō ꝯiugatur p tres personas ⁊c·

¶ Queritur· q̄t modis aliq̄d supplet vicem nti· Solutio q̄nq3 mōis· vñˀ Infi· materies· attri· dcm̄· simul appel· Reddamˀ vbis q̄nq3 suppositiua· Primo infinitiuˀ ponitur loco nti· vt orare est bonū· peccare est maluz· Secundo dcō materialiter posita· ut scamnū est nti casus· Tertio attributuz vt seruire deo est regnare cuz ipo· Attributuz est infinitiuˀ cum obliquo a pte post ꝯstructo· Quarto dictuz poniť loco nti· vt discipulos pficere est multuz delectabile· Est autē dcm̄ infinitiuˀ cum accō a pte ante· Quinto appellatuz· vt qđ iusticia seruet est necāriuz· Uñ appellatū est integra orō suppositi ⁊ appositi cuz istis dcōnibus vt qđ vel quatenus· Et ista regula intelligitur de orōnibus simpliciter congruis

¶ Queriť· que est rō qđ vbum psonale soluz ntm̄ casum formaliter vel virtualiter vult hēre pro supposito· So°· ideo qꝛ ꝯgruitas oriť ex ꝓportione modoꝝ significādi· sed modus sig̃ndi nti et vbi psonalis stˀ adinuicē proportionati· ergo ⁊c· Minor ptz· nā modˀ sig̃ndi vbi psonalis ē modus dicibilˀ de altero tanq3 de suo pⁱcipio· sed modus sig̃ndi nti est sig̃re rem suā vt qđ est alteꝝ per moduz principij a quo actus vbi egrediť· Illi mo/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-14/0005
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG